

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XI. An Luthero-caluinistæ sint Tritheitæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

Et absolute Deum nominassent aliquando, nisi esset verus Deus. Atqui Scriptura vocem, **DEVS** absolute ponit pro Christo. Ioan. 20. *Dominus meus, & Deus meus.* Act. 20. *Spiritus Sanctum posuit vos regere Ecclesiam Dei; Cuius? Illius, qui eam acquisiuit Sanguine suo.* Rom. 9. *Qui est super omnia DEVS.* Christus dicitur Apoc. 4. *Dominus Deus Omnipotens, qui erat, qui est, & qui venturus est.* Ergo.

II. **JEHOVA**, nomen ineffabile seu Tetragammaton, maximè soli Vero Deo conuenire etiam ipsi Transyluani lib. 2. c. 7. sentiunt: Cætera verò, Elohim, Sadai, Adonai, &c. etiam Christo & Angelis.

Atqui id etiam tribuitur Christo. Ier. 23. *Suscitabo Dauid Germen Iustum, &c. Es hoc est Nomen quod vocabunt eum: DOMINVS Iustus noster.* Nam I. Cor. 1. *Factus est nobis sapientia, & iustitia, & redemptio.* Ita. 53. *In scientia sua iustificabit ipse Iustus Seruus meus multos.*

1. **LUTHERO** autem in Rom. 3. ad marginem, *Deus est iniustus;* Et in Assert. art 36 to 2. *autor est peccatorum: Nam & mala opera in impiis regit Deus.* Sed de his infra.

2. **CALVINO** *Instit. l. 1. c. 8. §. 1.* Scelerum autor Deus est: Christus in Passione peccauit, desperauit; & Caluino esset *Deus Iustus noster?* Caluino esset Christus **DOMINVS**; quem pertendit esse *Patri Subiectum ministrum*; etiam secundum Diuinitatem? Patet supra.

AT ipse de se **IESVS**, Matt. 21. *Dicite, quia DOMINVS hic opus habet: Non Parerit cælis; Sed Christus in terris ait, Ioann. 13. Vocatis me Magister & Dominus: & benedicitis, Sum etenim.*

III. **ALTISSIMVS** vox propria soli vero Deo est.

1. Melanchthoni apud Stancarum l. 4.

Trin. Christus est Deus imperfectus. Caluino, est in secundo gradu Deus. Patet supra: Quare ijs est Deus Mediasiter, aut Deasiter, aut Deiculus.

AT contra, Psal. 86. *Homo natus est in ea, & ipse fundauit eam Altissimus,* id est, Christus ait, S. Hieron. Aug. &c. Hinc Phil. 2. *Dedit ei Nomen, quod est super omne nomen.* Rom. 9. *Ex quibus est Christus, qui est super omnia Deus.*

IV. **MAGNVS DEVS**, vox solius Veri Dei est.

Erasmum f. cuti Transyluani eam voluit de solo Patre intelligi.

AT de Christo dicitur, Tit. 2. *Expectantes beatam spem, & aduentum glorie Magni Dei, & Saluatoris nostri IESU CHRISTI.* Qui est Dominus Dominantium.

QUESTIO XI.

An Luthero-calvinista sint Trisheitæ?

LUTHERVS lib. contra Iac. Laromum to 2. W. t. c. b. edition. anno 1551. *Anima mea odit Arianos Et optime exegerunt Ariani, ne vocem illam profanam & nouam regulis Fidei statui liceret.*

AUTOR. Maluit fortasse bonus ille Arianorum Helias ἑμὸς ὄσιον, quam ὁμοῦσιν, Arianis ita placuit; & execrati sunt illud sic, vt orthodoxos etiam Homouianos appellarent. Oderant quippe in Deo Vnitatem naturæ, & Aequalitatem Personarum.

1. Sed **LUTHERVS** clare, apud ZWinglium in respon. ad Lutherum, lib. de Sacram. *T. ipse est Diuinitas & trium generum; sicut sunt tres Persona.* Ex quo redde infert contra eum Zwinglius *Tres enim in Diuinitate Naturæ statuere, & Tres Deos.*

2. **LOSSIYS**, Doctor Lunenburgensis, in suis Commentarijs ad Aicum libro: de Trin. t. *Tres-nomina, Persona Diuinitatis essentialiter inter se diuersa sunt. Earum qualibet habet suas Proprietates, quibus ab aliis substantialiter distinguitur.*

3. Melanch. non in Locis anni 1545, de Christo. *Tres sunt Diuinitates, vt tres Personæ.*

Scheg.

3. Schegkij pag. 108. Non est in trinitate Essentia simpliciter Vna numero: sed Vna est, & dicitur Essentia, quia tribus numero differentibus τῆς ἁριστείας et constituitur.

Heu! clara nimis liquet blasphemia Lutherana: Caluiniana tetrior.

II. CALVINVS in actis Serueti, pag. 872. & passim. Filius habet substantiam à Patre distinctam. 2. Beza in Confel. Geneu. c. 1. §. 2. Clare Verbum Dei docet, quod Essentia diuina realiter, & ab aeterno tribus Personis distincta sit. Epidaurius ille & Lynceus, scilicet, vidit in Scripturis, quod nemo vidit vnquam, nec vnquam apparet. 3. Schegkij apud Genebrat dum pag. 98. Non facile in tota Scriptura locum reperire erit, qui natura inter Patrem, & Filium & Sp. Sanctum ita adstruat Vnitatem, vt non facile alio torqueri possit.

AUTOR. At verò Fallum istud de Scriptura in te incorrupta: Nimis verum de editione Caluiniana. Quis enim locus est, ait Quir. Croglerius in Trisymb. pro Christi Diuinitate, quem non atrà Arianæ glossæ caligine Caluinus obfuscari? Quem non quasi piceo obiecto fumo suorum commentorum obnubilari? Recurre à capite ad calcem per Biblia; vniuersa testimonia (ait VVittenbergensis Prædicans) per aleatori. am quiduis illudendi versutiam, manibus nobis excussa comperies; ad Arianam hæresim plenis cataractis & imbribus in orbem terrarum effundendam, & regurgitandam. Negas? Blandrata, & Franci Davidis aduersus Geor. Maiorè, Caluini expositiones adferunt, non sine gratitudinis significatione. Nos è locis plurimis in exemplum pauca adducamus.

III. CALVINVS in Gene. 1. Ex verbo Elohim colligere tres Personæ, violenta glossa est. 2. Idem in Psal. 2. Qui hunc locum, Filius meus es tu, ego hodie genui te, de aeterna

Christi generatione exposuerunt, (sicut Paulus ad Heb. 1.) nimis argute in verbo Hodie philosophati sunt. 3. Idem Inst. l. 1. c. 3. §. 15. Ex illo Psal. 33. Verbo Domini cæli firmati sunt &c. infirma ducitur ratio pro adstruenda Spiritus Sancti Diuinitate. 4. Idem in Ioan. c. 10. Abusi sunt veteres hoc loco: Ego & Pater Vnum sumus, vt probarent Christum Patri esse ὁμοούσιον. Abripuit eos huc contentio cū Arianiis.

AUTOR. Sed non contaminent mihi chartam amplius hæc blasphemiæ. Lege Stancarum contra Caluini epistolas à fol. 97. ad fol. 122. ab I. 2. ad O. 3. Lege Hunnij Caluinum Iudaizantem.

4. Schegkij apud Cenebr. pag. 108. Nulla foret inter Patrem & Filium differentia, si Vna esset vtriusque Essentia. Supra vidimus eum id suffici & inuitato vocabulo græco τῆς ἁριστείας inuolueret. Certè nihil magnificum diuinis personis tribuit: Ponit enim contra omnem veritatē τῆς ἁριστείας Vnitatem (circumcessionis vocant Theologi) distinctam ab Vnitate Substantiæ.

AUTOR. I. Athæctalis Vnitas an non in creaturis etiam cernitur? 2. An non lumen solis, per aërem diffusum, hac Schegkij vnitate cum ipso aëre Vnū est? 3. Nonne ita Angeli sibi, iuxta Theologos, inesse possunt? 4. Nonne ita cum sepulcri saxo, & ianua clausa, Christi humanitas sese penetrauit? Apage græcule cum insolente vocula græca, rem claram obnubendo; vt mysteria crepare videaris admirandus cuculus. Manet igitur, dictos Lutheri-caluinistas facere seipios, esseque Tritheitas. Neque solum hoc; sed Bitheitas quoque, vt subiecta quaestio insinabit.

D QVÆ.